

"מאורות שלום"

עלון שבועי שע"י מוסדות קאמרנא בעיה"ק חברון תובב"א
בנשיאות כ"ק מרן אדמו"ר שליט"א

בס"ד פרשת יתרו		
י"ח שבט התשע"ב שנה ו' גיליון 279		
נא לא לקרוא בזמן התפלה – טעון גניזה		
זמני הדלקת הנרות ומוצ"ש		
מוצ"ש	הדלקת נרות	
17:59	16:51	קרית ארבע
17:58	16:45	ירושלים
18:01	17:01	באר שבע
18:00	17:00	תל אביב
לע"נ שמעון עופר בן מאיר ז"ל		

מאורות רבותינו זיע"א

זְכוֹר אֶת יוֹם הַשַּׁבָּת לְקַדְשׁוֹ (כ ח).
רצה לומר זאת אמר הקב"ה כביכול לישראל זכור את יום השבת שבת מלכתא שכינה הקדושה, לקדשו' שלא יגיע לה שום פגם של תחתונים.

וזוהו מה שאמרו רז"ל (ראש השנה כז). זכור ושמור בדבור אחד נאמרו.

הכוונה כי 'זכור ושמור' עולה כמנין ישראל ורח"ל, שהם יחוד זר"ן כנודע.

זוהו מרמזים לנו חז"ל זכור ושמור בדבור אחד, ביחוד אחד נאמרו, וזה נעשה ע"י שבני ישראל מקדשים את השבת והבן ('בן ביתי' מרבינו אליעזר צבי מקאמרנא)

לע"נ הרב משה כהן ז"ל

מאורות הפרשה

"ויקח יתרו חתן משה עלה זבחים לאלהים ויבא אהרן וכל זקני ישראל לאכל לחם עם חתן משה לפני האלהים" (שמות י"ח) והנה שואל רש"י [שם] "ומשה היכן הלך, והלא הוא שיצא לקראתו וגרם לו את כל הכבוד? אלא שהיה עומד ומשמש לפניהם".

והנה מדברי רש"י משמע שמשה רבנו ע"ה היה מלצר בסעודה זו. ויש לתמוה. האמנם כך יאה וכך נאה לאיש אשר דיבר עם ה' פנים אל פנים? ועוד, היאך ישבו להם אהרן והזקנים ונתנו למשה לעשות כן?

ולהשיב נתבונן במעשיו של משה רבנו ע"ה, שהרי כל מעשה שנעשה ע"י גדולי ישראל הם בבחינת "מעשה רב", וחובה עלינו להיות דבקים בהם. עד כמה יקרה ויסודית מידת הכרת התודה והטוב למי שגמלך טוב. בשימוש שעשה משה ליתרו הרי מצווה היא בידו, ובניית מידה טובה זו של הכרת הטוב, שהרי שהה בביתו במדין בבורחו מפני פרעה, ויותר, הרי נשא את בתו. ומה שהזקנים ואהרן יושבים ואינם מוחים, מצד מצווה הבאה לידי אל תחמיצנה. ואל לנו לומר שהרי יש אחר שימלאה, משום שמצווה בגופו של אדם קודמת לחברו. ומה למדים אנו מעניין זה.

הנה רבים המקרים בהם אדם נדרש לשכנו או אישה לשכנתה, זה בספר שחסר לו, בסיוע בכלי עבודה כזה או אחר, והנה פתאום חסר סוכר וקמח, ביצה ועגבנייה, ולכאורה מתעלמים אנו מהעומק שבדבר. שהרי נתינה זו הינה חסד גדול באותו רגע למי שחסר לו, ולא מתוך כוונה אנו לא מחשיבים זאת כמשהו שמחייב הכרת טובה ותודה ולא היא.

הנה כי כן, על כולנו קיימת חובה עמוקה ללמוד ממשה רבנו ע"ה, שנדע לכבד ולהוקיר, לסייע ולפעול למען שכננו הקרובים המסייעים לנו מעת לעת, כערך עליון מקודש. ומעל לכל נדע לכבד את זקננו, אב ואם של בן או בת הזוג, סב וסבתא כי בזאת אנו נבחנים האם הולכים אנו בדרכי אבותינו אם ח"ו לאו.

יהי"ר שנכה לקבלת תורה מחדש כמעמד הר סיני אכ"ר.

חדש
עלון "פינוק לשבת" לילדים
בהוצאת בית מדרשנו. ניתן להורידו בקישור
הבא –
http://www.ohrshalom.net/Shabbat_treat.htm

ארגון להתפלל
לרפואת חולי כלל ישראל
למשלוח שמות לתפילה ולהצטרפות
lehitoalel@gmail.com

העלון יוצא
לרפואת שושנה בת אסתר רבקה
בכללות כל חולי עם ישראל.
לרפואת הנפש ורפואת הגוף
אכ"ר

יוצא לאור ע"י בית המדרש אור שלום קרית ארבע ת.ד. 88 מיקוד 90100 לתרומות – ח"ן בנק הדואר 20033243
ניתן להקדיש עלונים ושיעורי תורה ללא שום תמורה

דוא"ל - info@ohrshalom.net

כתובת אתר אינטרנט <http://www.ohrshalom.net>

מאורות "מעשה שלום"

ונאת שני בניה אשר שם האחד גרשם כי אמר גר הייתי בארץ נכריה. ושם האחד אליעזר כי אלהי אבי בעזרי ויצלני מחרב פרעה (יח ג-ד). צריך להבין למה לא קרא משה רבינו ע"ה את בנו הראשון על שם הנס והצלה מחרב מפרעה, כי מתחילה הצילו מחרב פרעה, ואחר בא למדין וגר שם. ואפשר לומר טעם הדבר כי משה רבינו ע"ה רעיא מהימנא כל מה שעשה היה רק לצורך עם ישראל, כדי לגאול אותם מעבדות לחרות ולא היה לו שום כוונה חר"ש לעצמו, וזה איתא במדרשים (מכילתא פ' בא ה) שבמצרים לא היו מלים בני ישראל את עצמם, רק בשעה שיצאו נתן להם הקב"ה שני דמים דם מילה ודם פסח כמו שאיתא בחכמז"ל הקדוש (שמו"ר יז ג). והנה כשחזר משה למצרים לא היה בנו אליעזר מהול, ולכן כתוב 'ויבקש המיתו' (לעיל ד כה) ופרש"י למשה לפי שלא מל את אליעזר בנו. ואז בא צפורה וכתתה את עולת בנה, וזה היה בדרך למצרים. ואם כן יש לומר שבזכות מצות מילה של אליעזר זכו בני ישראל שלא יהיו במצרים יותר מר"י שנים, והרי משה רבינו ע"ה היה נביא וראה הכל עד סוף כל הדורות, ועל זה קרא את בנו השני 'אליעזר כי אלהי אבי בעזרי' ומהו העזרי 'ויצילני מחרב פרעה' היינו 'חרב' הוא מספר ר"י, שע"ז נתן שבח והודאה להקב"ה שבזכות מצות מילה של בנו אליעזר ישבו בני ישראל רק ר"י שנים. ('מעשה שלום' מרבינו שלום מקאמרנא)

מאורות סיפורי רבותינו זיע"א

זְכוֹר אֶת יוֹם הַשַּׁבָּת לְקֹדֶשׁ ו' (כ ח). לרבינו הקדוש רבי יצחק יהודה יחיאל מקאמרנא ז"ע נפטר על פניו בנו הגה"ק רבי אלכסנדר זצ"ל בדמי ימיו בעיר לבוב בשבת קודש י"א טבת תר"ט, ורבינו התאבל עליו מאוד, וזהו מה שכתוב עליו רבינו בהקדמתו לפירוש המשניות וז"ל: מסרתי לבני חביבי (יחוד הדיקנא, ועוד כמה יחודים שראוי לכוון בשעת ההסתלקות מן העולם ע"ש) איזה ימים קודם שנסע ממני לעיר לבוב ששם נסתלק, וכך הוה שנפטר בשבת שחרית בזמן קריאת שמע, י"א טבת שנת 'שלח מלאך לפניך', ועשה כאשר צויתי עליו, ומסר נפשו בטהרה, ולבי דוה עליו מאוד ע"ש. ומסופר שביום השבת כאשר נסתלק בנו הנ"ל, בא צפור ודפק בחלונו של רבינו, וציפצף בפיו, אמר רבינו: רשע, אני יודע מה אתה בא לבשרנו מפטירת בני, ולמה אתה מבשרנו בשורה רעה, לצער אותי בשבת, ולבטל ממני עונג ושמחת שבת קודש. ומסופר שבליילה שאחר הסתלקותו של הרה"ק רבי אלכסנדר, בא בחלום להרב הגאון הגדול רבי יצחק אהרן איטינגא זצ"ל אבד"ק לבוב (שהיה לו חילופי מכתבים עם רבינו בשו"ת מהר"א הלוי ח"ב סימן קיד קטו), שיסע לקאמרנא לאביו הקדוש, שיעשה לו טובה בעולם העליון. ושאל אותו, מפני מה אינו בא ישר בחלום לאביו, והשיבו שלא נתנו לו עתה רשות לבוא ישר לאביו. וכך הוה, שהרב הגאון מלבוב, נסע תיכף ביום ראשון לרבינו בקאמרנא, וכאשר פתח הפתח ועדיין לא אמר לו כלום, אמר לו רבינו: ידעתי, וכבר עשיתי לו טובה בעולם העליון. כאשר שמע זאת וראה בעיניו את רוח הקודש אצל הצדיקים, תיכף ישב וכתב פיתקא ומסרו לרבינו עם פדיון נפש כנהוג. וזה מה שכתב בתשובה לרבינו בשו"ת שלו בסימן ק"ד, וז"ל: יום ב' ה' תמוז תרכ"ז לפ"ק לבוב. אל כבוד האי גברא רבא ויקירא, אספקלריא המאירה, ידיד ד' וידיד הבריות, תל תלפיות, הרב הגאון, אור יקרות וקיפאון, תפארת ישראל והדרו, נזרו ופארו, צדיק יסוד עולם, לפניו נגלו כל תעלומות גלוי ונעלם החסיד והעניו כקש"ת מו"ה יצחק יהודה יחיאל נ"י, אוה למושב לו עיר קאמרנא יע"א.

מאורות "זהר חי"

וְעִתָּה אִם שָׁמוֹעַ תִּשְׁמְעוּ בְּקוֹלִי וְגו' (יט ה). פרש"י, אם עתה תקבלו עליכם, יערב לכם מכאן ואילך, שכל התחלות קשות. ודע כלל גדול שקבלתי מפי מורי הקדוש מוה"ר רבי אברהם יהושע העשיל ממעזבוש, שכל התחלות קשות (תענית י:), הן לעסק התפלה וקריאת שמע וכל המצות, ולכן יתחיל אדם על פי פשטות, אני יהודי ככל היהודים הפשוטים, ובהכרח לומר הדבורים ולקיים מצות בוראי על פי פשטות וקטנות ובלב נשבר ונמוך עד עפר, ואח"כ יעזור לו הש"י לבוא למדרגות רמות, והמשכיל יבין. ('זוהר חי' מרבינו יצחק אייזיק מקאמרנא)

העלון יוצא לעילוי נשמת

משה בן יוסף	נעמי בת חיים	שרה בת חיים	אברהם בן חיים	ציון בן אברהם	עזרא בן יוסף	אברהם בן יוסף
ז"ל	ז"ל	ז"ל	ז"ל	ז"ל	ז"ל	ז"ל

נשן, להקדיש עלונים ושיעורי תורה ללא שום תמורה - צור קשר בדוא"ל - info@ohrshalom.net